

да купи. Жена та же отидевши и купивши млеко, тури го на глава та си, какво то иматъ обычай жены те, връщашесе: по случаю обаче единъ аистъ (щъркъ), кой то беше сграбилъ една змя у ногти те си, прелетяваше отъ право надъ млеко то, и змя та много стисна та у ногти те щърковы изблева ядъ свой у млеко то: кое то жена та отнюдь не усети, и отнесе млеко то на господара си. Онъ же опредѣливши отъ онова млеко напои сички те званны, и абіе измреха сички те.

Прочее кажете ми, о философи, кой быде вина на това убійство; Тога

Единъ отъ нихъ рече: Причина та е онай человекъ, кой то направи трапеза та: зацо онъ требеше понапредъ да даде на слуги те си да пиятъ, и тога на званны те.

Другъ же рече: Не е така. Не е виновенъ онай, кой то направи трапеза та, но змя та.

Третій же философъ рече: Не е право това мнѣніе: зацо то змя та стискаема отъ щърка и мучима много изблева свой ядъ. За това прочее виновенъ на смерть та человекъ оныхъ е щъркъ.

Сивтипа же найпослѣ рече: вѣдома да е твоей державѣ, о царю, зацо отъ софистическо то художество не оставихъ нищо, кое то да не научихъ твоему сыну: що то